

חינוך

סנונית בטכניון

אחרי שעברה את מבחני הכניסה בהצלחה, החלה עאידה דאוד (19) ללמוד בטכניון האב, מוכר ספרים, אשר הכנסתו ירדה

התקבלה למוסד זה. הרבה קינאו באביה על שזכה בכבוד כה גדול. אך הם לא ידעו כמה עלה לו הכבוד: האב, מוכר ספרים, אשר הכנסתו ירדה

הנצל גדל כשבתו השלישית הגיעה ל- תיכון. החזקתה שם עולה לו 700 ל"ל לשנה כשכר לימוד. עכשיו, כשאעידה התקבלה לטכניון, הוא מוציא עליה כ-1000 ל"ל לשנה. יחד עם מחיר הספרים והנסיעות מוציא דאוד יותר ממחצית הכנסתו, רק על חינוך בנותיו.

מצינית עם המלצות הנהלת המחלקה פנתה למשרד החינוך, בבקשת מילגה להמשך לימודיה, אך הופנתה לקרן ההלוואות של הסטודנטים. היא אינה יכולה לקחת הלוואה — כי אינה יודעת כיצד תחזיר אותה.

אומר אחד הנכבדים הערבים מנצרת, ל- כתב העולם הזה: אם כליך הרבה מדברים על הפליית הערבים לרעה, מדוע שלא תהיה הפליה מסוג אחר: שמשרד החינוך יעניק מילגה לאעידה יפלה אותה בכך לטובה.

דימונה

זכוכית בחורי העיניים

יש כאלה שהולכים לאזכרה, מלאי יגון על קרוביהם שמתו, ויש כאלה הבאים כדי לנצל יגון זה לתועלתם. חוגים דתיים קיצריניים ניצלו את האזכרה לחללי התאונה הקטלנית בדימונה, כדי להפיץ חומר תעמולה, המכביר את דעתם על ניתוחי מתים. הם לא התפקדו בהפצת החומר בין באי האזכרה, הם עברו בכל העיר והרביקו כרזות, מודעות וציורים על פני לוחות המודעות, עמודי החשמל ובכל מקום ציבורי. טרף לאיזמל. על החומר עצמו, קשה לומר שהוא סתמי. יש בו הכל מכל. פניות

תלמידה דאוד

— עקירת המוח והעיניים

נירגשות מהסוג של: "אל ניתן שקומץ רופאים שיכורי תאווה ביתור גוויות יכפר את תאוותם לקריירה רפואית על חשבון הציבור".

יש גם פניות כמו: "המתים זקוקים להגנה יגנו המתים על עצמם — כל עוף חיים המת".

לאותם דתיים ידועה היטב העובדה ש- מרבית תושבי דימונה הם ממוצא מזרחי, וגם הם יודעים לנצל יפה עובדה זאת. אחרת קשה להבין את האינפורמציה המדויקת ש- הם מעמידים לרשותו של הקורא הדימונאי: "ספרים, תמינים ועדות מוזרות! אנחנו אשמים בניחותא מתים מבני עותנונו. ניתוח 900 מתים עבור מחקר אחד על הבדלים בעורקים בין אשכנזים מצד אחד לבין ספרידים ועדות מוזרות מצד שני".

הכותבים מספרים איך חשש ניתוחי מתים — גם הורג אנשים. בין השאר: "אנשים רבים נופחים את נישמתם בטרם עת בביתם מחשש לפיול טרף לאיזמלי הניתוחים לאחר המוות".

הדעות הציבוריות להגנת כבוד האדם, הח' חומה על הכרוזים, שומרת על כבודו, ב-

הפלאקאט בדימונה

— לאחר תלישת הכבד

תאורים מסוג זה: "לאחר תלישת הכבד והכליות ממקומם, עקירת המוח והעיניים, ניסור עצמות הגולגולת, פציעת הריאות וריטוש אברי העיכול — ממלאים את הבטן בסרטוטטים ואבני חצץ, להרבות את משקל הגוויה, תופרים את הגופה בצורה מבחילה ואת חורי העיניים ממלאים זכוכית".

מישהו חכם אמר כבר פעם שאין טוב ממראה עיניים. על כן הבינו אותם אנשי דת, יראי השם, שהמודעות והכרזות לא שחת כלום בלי משוגעות. אבל לא סתם, תמונות אותנטיות, שהעיתוי שלהם, יחד עם הלחיית הקרובים — הפוך אותן לזוהמה: כרזה אחת, הפותחת בשאלה "מדוע ניתח את אבי? ממשכה ומציגה שני תצלולי מים: אחד של אדם בעל בטן פעורה וקרבוני גולגולת על מטלית, השניה של פתיחת גולגולת (החתימה בסופה של הכרזה מציין נת: "בגלל כבודו של אבי איני חותם").

ההשפעה. השאלה היא לא מהי מידת שפיתום של הכותבים והמפיצים של החומר, אלא מה היתה השפעתו על אנשי העיירה, ששיכלו את אהוביהם, ומה תהיה השפעתו על ילדי העיר, העוברים בדרכס לבית הספר, וחוזים ביצירות המתנססות בכל פינה. ואמנם הדבר נתן את אותותיו. ילדים רבים הזכירו את הדבר בחיבוריהם בבית הספר. ילד אחר, מכיתה ד', שאביו נפטר לפני שנה, קיבל הלם ואושפו בבית החולים.

חשפט

כל הכבוד

עבדאללה צובחי יצאה, היא דייג במקצועו. על כך מעיד הרשיון שהוא משתדל להציג בכל הזדמנות, ובגאווה בולטת.

בלילות הקור הארוכים, הוא למד את ערך הקוניאק, שהקל עליו את עבודת הדייג המפרכת.

על-כן לא התפלאו הוריו, כשחזר לילה אחד, שכור כלום. אך הפעם שהה קצת יותר מדי, החל להשתולל, ולדרוש בתוקף מאחותו שתקום משנתה ותכין לו אוכל. כשסרבה, החל לגעור בה, ולאחר מכן להכות בה, ולמרוט את שערותיה הארוכות. כאן התעורר אביו של עבדללה וביקש אותו לחדול. אז חתמו עלתה יותר, וכנראה נזכר בדיברה כבד את אביו ואת אמו, שכן כיבד את אביו בכסא כבד על הראש. כאן התערבה האם, וגם אותה כיבד בכ"סא אשר העיף עליה, ולא פסח גם על אחיו הקטן.

אך שופט השלום אברהם מובשוביץ הבין לרוחו, שזה היה בהשפעת תוכנו של הבק. ביק. על כן גזר עליו שלושה חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים. וכאשר אמר עבדללה: "כבוד השופט", היה מפוכח לחלוטין, לכן לא כיבד אותו כמינהגו בבית.

רפואה

האשה מ'ירה

כאשר נפטרה ד"ר אולגה פיינברג לפני חצי שנה, בגיל 77, בחיפה הלכו מעטים

אחרי ארונה הצנוע. השבוע ניסה בטאון ההסתדרות הרפואית לכפר על מהדל זה, סיפר באריכות על תולדותיה של האשה המופלאה.

היה זה סיפור שמן הראוי היה לספרו. ד"ר פיינברג, שנולדה בבית רוסי ציוני, ש- אורחו השכיח היה חיים נחמן ביאליק, למדה רפואה בשווייץ יחד עם זורה ווייצמן, התנדבה לשירות רפואי במלחמת הבלקנים של שנת 1912. אחר התאהבה ברופא אמריקאי ויצאה איתו לניו-יורק.

גם ממצרים וסוריה. אבל ציונית נשאת ציונית ואחר 13 שנים אמריקאיות החליטה לעלות לארץ-ישראל. בשביל ד"ר פיינברג היתה גם יריחו בארץ-ישראל והיא התחילה את הקריירה הרפואית שלה בארץ כרופאה כללית ביריחו.

נכבד ערבי התפעל כל כך מכושר הרפוי של הרופאה הצעירה עד שנתן לה במתנה חלקת-אדמה. על חלקה זו הקימה ד"ר פיינברג את ביתה וגם בית-החלמה, שיועד, בגלל התנאים האקלימיים המיוחדים באזור, לחולי-קצרת.

המחלימים ביריחו היו יהודים, בריטים וערבים שבאו לשם אפילו ממצרים וסוריה. אחד ממחלימי-הקבע במקום היה האביר עבדאללה, סבו של מלך ירדן הנוכחי.

מאורעות 1938 שמו קץ לאחזקה היהודית-ערבית, בית-החלמה הועלה באש והד"ר המיואשת יצאה את הארץ להורו. שם הור"תה רפואה וניסתה לרכוש ידידים לציונות. בין הידידים היה מהסמה גנדי, אותו ניסתה לשכנע בצידוקת העמדה היהודית.

הורו לא היתה התחנה האחרונה של ד"ר פיינברג. עם עליית יהודי תימן, היא קיצרה את הדרך לעדן, סיעה בריפוי המועדים לעלייה, ועם המשלוח האחרון שלהם שבה לארץ.

ובארץ המשיכה במפעלה הרפואי, כמעט עד יומה האחרון, כרופאת מקרי השיקום במסודות מלבן בשער-מנשה שבשומרון.

דרכי אדם

הפנסינר הראשון

לפני יותר מחמישים שנה נאסר הפועל היהודי אליושה פרדקין על-ידי המשטרה ה- חשאית של הצאר והוא בילה כמה חודשים בבית-הסוהר. אחד מתבריו לתא התפרסם יותר מאוחר תחת השם סטאלין.

נראה שסטאלין לא השפיע על אליושה. כאשר סטאלין עלה לקרמלין, עלה אליהו פרדקין לארץ-ישראל. ובארץ הוא היה אחד הפועלים הראשונים של סולל-בונה. הוזכר עדיין כיצד היו שרים בזמן העבודה כשבנו את תחנת החשמל רידינג בתל-אביב (1936). הוא היה טפסן מעולה שלימד מאות פועלים את המלאכה עד שיום אחד שטט פועל סירון עמוד ברזל על ידו.

15 שנות השכלה. אחרי שהייה ממושכת בבית החולים הוחלט להוציא את אליושה לפנסיה. אליושה היה בן 65 והי פנסינר הראשון מבין אלפי פועלי סולל-בונה.

נתן אלתרמן ניצל את ההזדמנות, הקדיש שיר לפנסינור מס' 1:

בטבריה-צמח הוא זכור עדיין / בבית הכרם הוא יצק יסוד / ובשפלה הרים כמו ידים / והעמיד מין תל-אביב כזאת.

זה היה לפני 15 שנה, את השנים הבאות ניצל פרדקין להרחבת אופקיו. הוא ביקר, כסטודנט חופשי, באוניברסיטת ירושלים ותל-אביב. וכאשר נערכה, בשבוע שעבר, מסיבה תניגית לכבוד יום הולדתו ה-80 גילה מה החליט לעשות בהשכלה שרכש לעצמו בשנים האחרונות: הוא ניגש לכתיבת ספר-זכרונות — סטאלין עד סולל בונה.

הווי

● תחילת המתיים. בכפר-סבא הופיע עה ברבי קמיל חייה ושלמה בבית-המשפט המקומי, כשהגוש צריפניו נגדה, מאחר 120 הודעות תזכורת על תשלום שכר-דירה חודשי הושבו ריקם בציון "היא (שוכרת הדירה) מתה".

● טוב שם כושמן טוב. בתל-אביב הסכים עורך מדור ספרותי באחד העיתונים לבלבלעזית שדרש ש"י עגנון לשם המשפחה שלו, בהזכירו כי לפני כמה חודשים נכנסו אצלו משורר מתחיל, הגיש לו שיר, עליו חתם בשם חיים נחמן ביאליק, והסביר כי זה שפיעט שבחר לעצמו.

● קיבוץ ג'דיוות. בכאר שבע יצאה חוליית שוטרים לערוך מצוד אחר חשש מוברת, ערכה חיפוש בביתו של חשוד בהברחה, עמדה לצאת מן הבית בידיים ריקות, כשבעל-הבית לחש את מקום המיס' תור לאשתו, בפרסיה, הובן על-ידי שוטר יוצא פרס, שחשף מייד את המיסתור.

ייעוץ מקצועי בביתך

יש לנו מחלקת ייעוץ מיוחדת. לא את כל הבעיות נוכל לפתור לך, אבל אם הן קשורות בתיאום צבעים, כתיב לוגו, אל ת.ד. 507 תל-אביב, והזמיני את המומחית שלנו. היא תבקר בביתך, ללא כל תשלום או התחייבות, ותדריך אותך בעצה. לנוי והידור:

Advertisement for TEFAL cookware. Text includes: 'כלי בישול TEFAL', 'לראשונה בישראל, כלי בישול TEFAL מצרפת', 'מחבתות, סירים וקלחות בציופי P.T.F.E. נקי', 'TEFAL קל לניקוי המאכלים אינם נדבקים לכלי', 'TEFAL קל לבישול דיאטטי, ללא שומן', 'TEFAL קל לטיגון התבשיל אינו נדבק', 'אינו סופג ריחות', 'להשיג בחנויות מובחרות לכלי בית ומתנות, בחנויות שקס ובבתי כל-בו.', 'יותר קל עם TEFAL', 'פרסום "גל" בע"מ